FENT CARRERANY

MARIA DE LA SALUT

Número 234 Any XX FEBRER, 2006

DIA 5 DE GENER VENGUEREN A MARIA ELS REIS MAGS

I EL DIA 28 EN JOAN LAPORTA, PRESIDENT DEL BARÇA

AQUEST MES ES COMPLEIXEN 50 ANYS DE LA GRAN NEVADA DEL 1956

Sumari

Editorial i sumari 2
L'any 1956, "S'any de sa neu" 3
Sa Xerradeta a Ses Tarragones amb Isabel Mestre Carbonell, presidenta de la Junta Locl de l'AECC 7
Bullit de Notícies 10
Demografia. Telèfons d'interès 12
El temps. Horaris del tren i bus 13
La poesia de l'amo en Llorenç 13
Veritats com un temple 14
Fotos antigues 14
Comiat a Frncesca Maria Ribas 15
Resum de la pluviositat de l'any 2005 15
Editorial del "New York Times" 15
Anar l'ull al bou amb l'ELA * XXX* ... 16
Contra ZP 18
Les Festes de Sant Antoni 19
El president del Barça i altres directius, a la penya blaugrana de Maria 19
Rebuts de l'any 2006 20
Activitats 2006 de l'Associació 20
Renovció de la Junta Directica 20
La primera excursió de la temporada .. 20

FOTOGRAFIES:

Magí Ferriol,
Nadal Ferriol,
Jaume Marc Ferriol
Joan Gelabert
Guillem Jordà
Miquel Morey
Arxius particulars

EDITORIAL

En aquest número que teniu a les mans hi trobareu una sèrie de fotografies i un comentari a la famosa nevada del 56; “s’any de sa neu”, tal i com és conegut popularment entre els mallorquins. Cinquanta anys ja d’aquell esdeveniment que ha quedat gravat a la memòria popular. Igualment ens feim ressò del traspàs de Miquel Riera, el polític manacorí, tan vinculat al nostre poble i que ens deixà de manera sobtada aquest passat mes de gener. I la inauguració de Ca ses Monges. A la fi a Maria disposam d’un espai públic que ofereix totes les garanties per acollir diferents esdeveniments culturals. Ara seria una llàstima que els gestors culturals de l’espai no trobassin activitats per omplir-lo. Si hem de fer cas dels darrers actes culturals que hi ha hagut a Maria aquestes passades festes nadalenques, o bé falta la comunicació amb la gent del poble o l’assistència és tan escassa que a vegades fa vergonya i tot. Els espais buits són freds, distants. Cal imaginació i feina. El Casal hi és.

Un altre aspecte al qual ens haurem de referir en propers números és el que es refereix al ritme de construcció d’habitatges que ha agafat el nostre poble. Estàvem acostumats a veure com les cases, a Maria, es construïen en funció de la demanda, bé perquè una parella es casava i es feia una casa en un solar buit, o passava a rehabilitar-ne una ja feta. Ara la construcció ha entrat en una altra dinàmica. Allò que passa a la resta de Mallorca ha arribat a Maria. Ara es construeix per especular amb l’habitatge. Es construeix per tot arreu. I a Maria, també. Algunes de les construccions que es fan en aquest moment o que ja s’han fetes, no les han duites a terme mestres d’obres de Maria, sinó constructors de fora. Aprofitant la forta demanda d’habitatges, la construcció ha arribat a Maria, sabent que hi ha molts solars buits dins del casc urbà i que l’activitat urbanística, plantejada només com a entrada de doblers a l’Ajuntament, no ha estat mai qüestionada. És indiscutible que si es duen a terme totes les construccions de què es parla o que en aquests moments ja s’han iniciat (terrenys de Cas Manescal Cotó, davant s’Arraval, darrera l’església, al costat de la farinera, etc.), moltes coses canviaran al nostre poble. Hi ha gent, molta, de fora poble, interessada a comprar habitatges només com a inversió o que en aquests moments es pot plantejar venir a viure a Maria perquè tot i això els preus, aquí, encara són més assequibles que a altres llocs. Fa la sensació que la febre constructora, per part de l’actual majoria municipal, només ha estat vista com a font d’ingressos. Però tota moneda té dues parts: la cara i la creu. I la creu d’aquest augment de construcció i de possible població, no només presenta aspectes positius. I d’això, ni se’n parla.

EQUIP DE REDACCIÓ:

Magí Ferriol Bauzà
Joan Gelabert Mas
Joan Gual Bergas
Miquel Morey Mas
Onofre Sureda Ribas

HAN PARTICIPAT EN AQUEST NÚMERO:

Antoni Fiol, Llorenç Font Dalmau, Lluc Matas, Joan Miquel Gual Bergas i Miquel Jordan i Ronsano.

EDITA: Associació Cultural FENT CARRERANY
Sant Miquel, 11 07519- Maria de la Salut

IMPRIMEIX: Gràfiques SIBA
Santa Margalida

Nº DEPÒSIT LEGAL: PM-457/1986

Lloc Web:
www.telefonica.net/web2//fentcarrerany
correu electrònic:
fentcarrerany.apfm@premsaforana.com

La redacció de Fent Carrerany no es fa responsable de les opinions dels qui hi escriuen

L'ANY 1956, "S'ANY DE SA NEU"

Dins els racons de la meva memòria infantil hi serv un esdeveniment que, si no fos que ha quedat ben datat, mai hagués sabut els anys que tenia quan succeí. Parl de la gran nevada del febrer de l'any 1956, l'any de la neu, l'any del fred.

Idò bé, jo estava a punt de complir els dos anys i tenc un record molt clar de la quantitat de neu que hi havia dins la clastra de ca nostra, la que hi havia pels carrers, els caminets que havíem de fer entre la neu per anar d'una banda a una altra, les pilotes de neu que amollàvem i s'anaven fent grosses des de Can Guillemet per la capavallada del carrer Bartomeu Jordà, les caramelles gelades que penjaven de les teulades, ...

El meu germà Nadal, que ja en devia tenir 8 d'anys, conta que havia d'anar a servir d'escolanet a la missa primera i que hi havia d'anar amb en Pere Escolà, que vivia al carrer Femenies, prop de ca nostra. Però aquest no l'acompanyà i se'n va anar sol cap a l'església i que davant d'ell, sobre la ja abundosa capa de neu, just hi havia les potades de l'escolà major. Just dues persones acudiren a aquesta missa. També conta que per anar a escola, a l'escola de dalt, ma mare l'embolicava amb una manta ja que el vent, el fort vent, el primer dia li espanyà el paraigua.

Ja veis que els meus records són minsos i els he de manllevar però, per un petitó com jo aquella experiència fou extraordinària i cada vegada que neva, sempre em ve a la memòria aquella gran nevada d'aquell any.

Diumenge passat, dia 29 de gener, a la revista Presència hi havia un reportatge de quatre planes sobre "L'any del fred". Allà explicava que una onada de fred siberià va deixar el país sota zero durant més de vint dies. Començà dia 2 de febrer i va durar fins dia 22. A Catalunya quasi no va nevar però el fred ho gelava tot. Fins i tot els picapedrers no podien treballar perquè se'ls gelava l'aigua. En una entrevista al meteoròleg Francesc Mauri li demanen:

"- Els que ho van viure diuen, però, que tot i el fred a Catalunya no es va veure neu i que el sol lluïa però que no escalfava. Com és això?

- La borrasca estava situada a l'est de Mallorca, per això a Catalunya l'onada de fred va ser ben seca i pràcticament no va nevar. En canvi, a les Balears, hi va haver una nevada històrica, perquè allà l'aire hi arribava fred i humit, amb registres de més de vint centímetres a Palma i d'un metre a Lluc, al nord de l'illa. També va

En aquesta foto feta en Es Pou Nou, hi podeu veure madò Racona des Pou Nou, el redactor de Fent Carrerany Onofre Sureda quan encara no tenia tres anys i madò Catalina des Pou Nou, filla de madò Racona

nevar a Eivissa i Formentera”

A la primera nevada n’hi seguiren dues més que feren que la neu no es fes fonedissa i duràs quasi tot el mes. I el fred ens el llevàvem amb un bon llenyer que hi havia a totes les cases, llenya que, en aquells temps preturístics ens era ben útil per cuinar, per enfornar el pa i algun animaló i també per escalfar-nos.

Bé, perquè en tengueu un tast del que va ser la nevada del 56, aquí teniu unes quantes fotografies que diferents lectors i col·laboradors ens han fet arribar. Si algú en té més, amb molt de gust les publicarem en properes revistes.

Magí Ferriol

D la fotografia de la dreta feta a Son Puig, no sabem qui és el que està a dalt de tot. Baixant per la part dreta hi ha en Francisco Bibiloni, en Sebastià Mirallet, un home, un home i na Joana Maria Jaumera. I baixant per la part esquerra hi ha en Sebastià de ca madò Tugores, en Julià Perelló i un jove, un altre jove amb un pilot de neu, n'Andreu Alcover, na Margalida Jaumera i un altre home. A la part de baix de tot, d'esquerra a dreta, Gaspar Bibiloni, madò Maria "Conilleta" amb un infant els braços, n'Antonina "Gorriona" també amb un infant, una nineta i enmig en Pere des Molí.

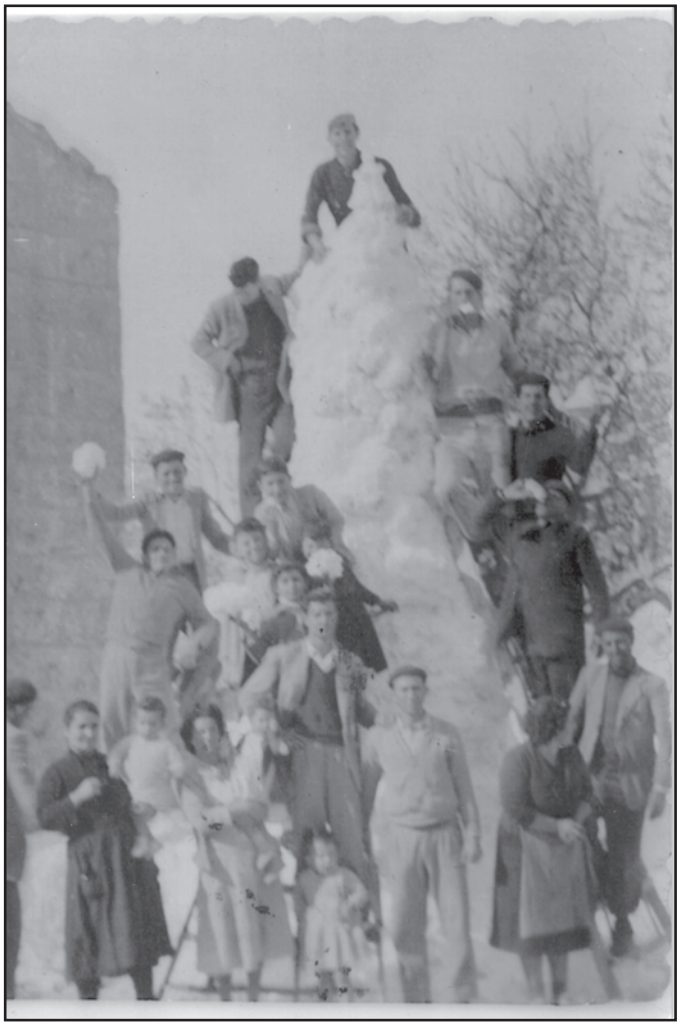

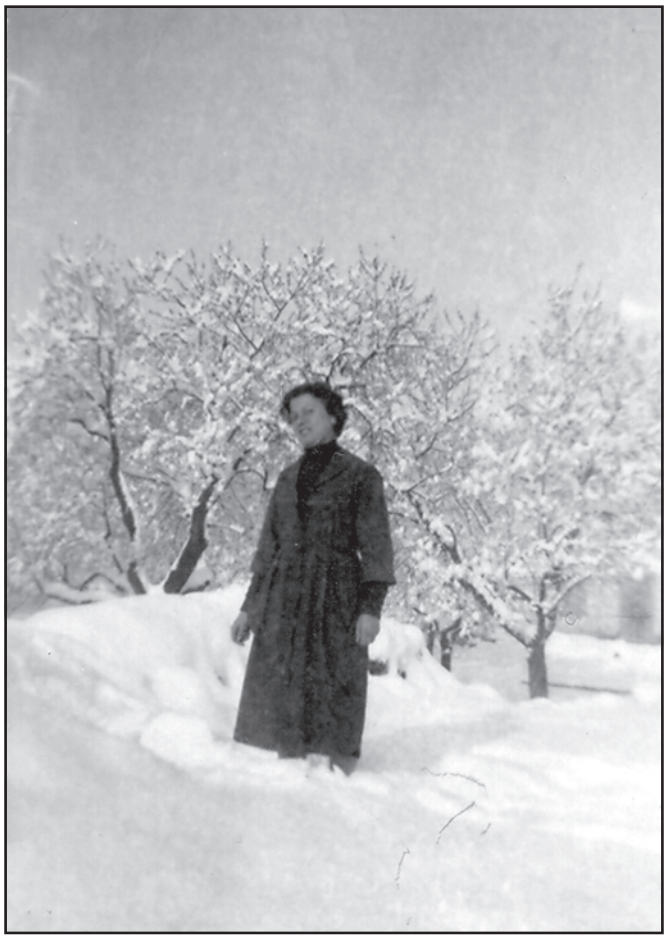

Na Magdalena Ferriol, dins un solar buit del carrer de s'Apotecaria

Al carrer de la Mare de Déu, d'esquerra a dreta, Bartomeu Bergas Matas, Bernat Mas Carbonell, Pere Castelló, Pere Ros Jordà, Joana Oliver Ros i Jordi Carbonell Amengual

Aquestes dues fotos estan fetes al carrer de Ses Corbates. En una d'elles s'hi pot veure el campanar. Hi ha en diferents composicions:

Antonia de Cas Ferrer, Margalida des Banc, Catalina Sabatera, home, Francisca des Banc, dona, Magdalena Ferriol, Magdalena de Cas Ferrer, Catalina Hostolera i Madò Catinca des Molí

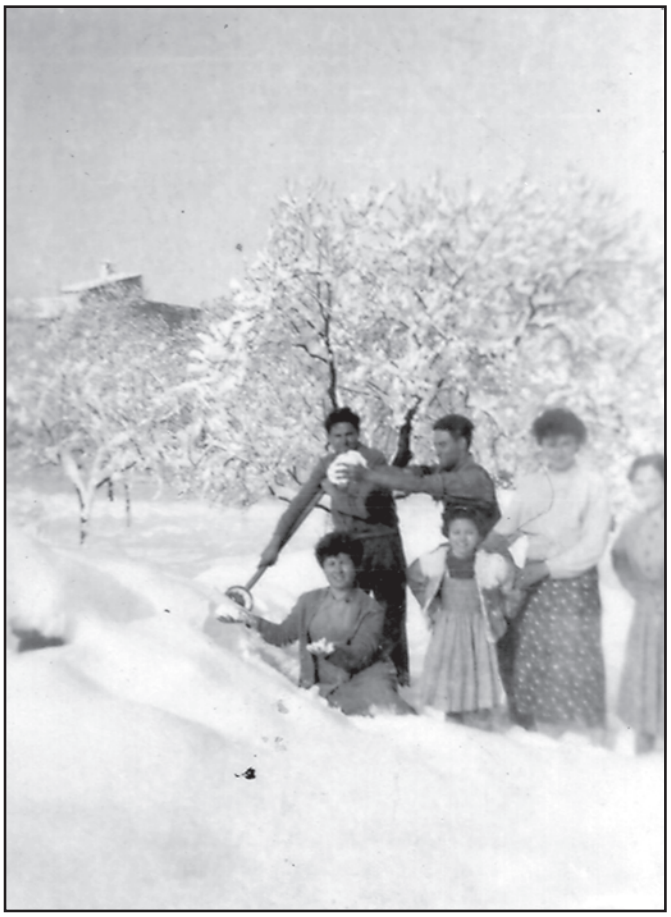

Carrer de s'Apotecaria Francisca "Catinca", Joan "Ferrer", Rafel "Ferrer", Francisca "des Banc" i dues dones

Catalina "Sabatera", Consuelo, Magdalena Ferriol al corral de ca Madò Payeras

Cup de Deulosal, al carrer Comte d'Empúries. Home, Margalida des Banc Francisca des Banc i altres

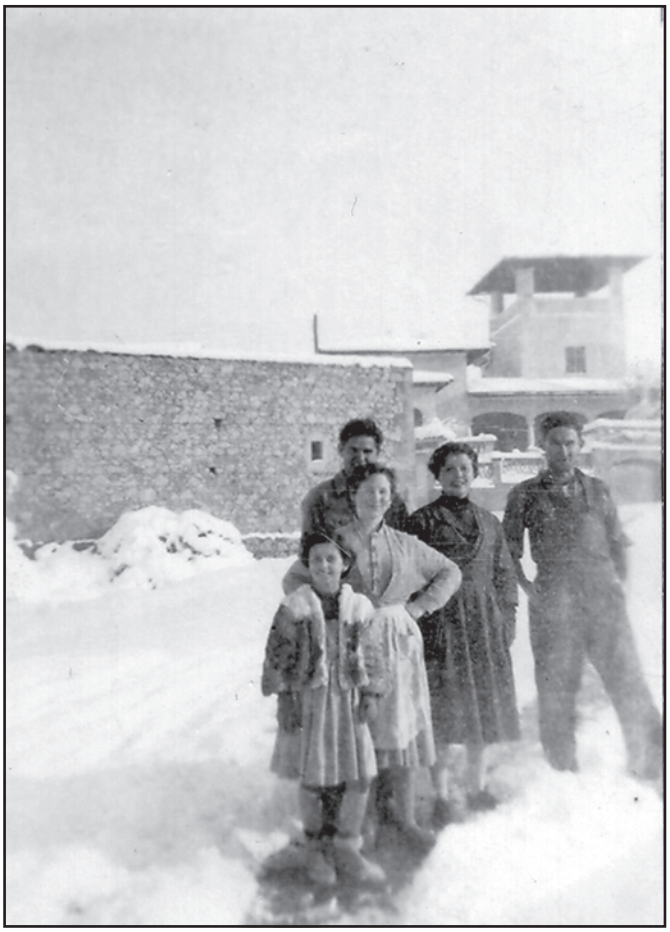

Carrer Comte d'Empúries. Francisca des Banc, Margalida des Banc, home, Magdalena Ferriol, Joan Ferrer

Carrer Femenies, al·lot, Mare de Consuelo, al·lot, Catalina Sabatera, Consuelo i altres.

Aquestes fotos han esta cedides per Onofre Sureda, Catalina Bergas, Magdalena Ferriol i Antònia Bibiloni

- Material Elèctric
- Pintures
- Servei de Mescles (10.000 colors al moment)
- Còpies de Claus
- Bricolatge
- Eines
- Jardineria i Fontaneria
- Regadiu
- Articles per a la Llar
- Vestuari i Seguretat Laboral

Isabel Garau, 27-B - 07458 CAN PICAFORT - Tel. 971 85 06 37
Son Negre, 14 - 07519 MARIA DE LA SALUT - Tel. 971 52 55 43
S'Abeurador, 10 - 07450 STA. MARGALIDA - Tel./Fax 971 52 34 75

1979 25. Aniversari 2004

FERROKEY
COINFER COOPERATIVA INDUSTRIAL DE FERRETEROS
FERRETERIA GARAU

SA XERRADETA A SES TARRAGONES AMB...

ISABEL MESTRE CARBONELL, PRESIDENTA DE LA JUNTA LOCAL DE L'AECC

Per començar, Bel, que te podries presentar i quina és al teva relació amb l'Associació Contra el Càncer?

Som na Isabel Mestre Carbonell i som la presidenta de la junta local de Maria de l'Associació Balears Contra el Càncer.

Quan se va constituir la Junta Local de Maria?

Va ser constituïda a Maria l'any 2000, no sé si a finals de 1999, perquè abans de constituir-nos ja feia un temps que en parlàvem amb un grup de gent però la constitució oficial va ser l'any 2001, quan vàrem formalitzar la junta directiva i ens vàrem registrar.

La Junta Local de Maria està constituïda com una associació?

Sí, tenim junta directiva de 10 persones de la qual jo som la presidenta i a més hi ha vicepresident, tresorer, secretari i vocals i tenim uns 80 socis que paguen la seva quota, la quantia de la quota és voluntària.

Que vol dir voluntària?

Hi ha un mínim recomanat que són 20 • anuals i a partir d'aquí cadascú paga la quota que vol. N'hi ha que paguen 20 euros cada mes, n'hi ha que en paguen 50 cada mes i d'altres que en paguen 20 cada any. Cada un paga la quantitat que vol, l'important és contribuir.

Trobada popular a l'acolliment de Lluc per commemorar el 50è aniversari de la AECC. Entrega de banderes als representants de les juntes locals de Balears

El grup de Maria que assistí a la trobada de Lluc, amb un capell de palla que ens varen regalar

Quina relació teniu les diferents juntes locals amb la junta provincial?

Les juntes locals formen part i són membres de la Junta Provincial de Balears.

A què destinau les quotes i els doblers que recaptau?

Tots els doblers que recaptam, tant de socis com els del sopar van directament a la Junta Provincial i tot va destinat a la investigació i a altres serveis.

Quins són els serveis que oferiu als vostres associats ?

Tenim un servei d'assistència domiciliària i hospitalària a càrrec de professionals en psicooncologia i voluntaris per assistir als malalts en fase terminal.

També oferim teràpia psicològica dirigida a pacients i familiars. Aquest servei ens el poden demanar directament als membres de la junta local o per telèfon a la Junta Provincial.

Hi ha un programa "Viure com Abans" destinat a les dones diagnosticades de càncer de mama. Servei de fisioteràpia de rehabilitació destinat a les dones diagnosticades de Linfedema.

Des de fa un temps tenim un pis d'acollida a Palma per als familiars i malalts de les altres illes i de la Part Forana que reben tractament ambulatori a Palma.

I tasques educatives i de formació també en feis?

Sí, hi ha un programa que ofereix cursos d'ajuda per deixar de fumar, cursets de formació per als voluntaris i campanyes educatives i divulgatives concretes amb una unitat mòbil informativa.

Quant a investigació se concedeixen beques per investigar en el camp de l'oncologia.

CONFERÈNCIES REALITZADES:

1.- "la por i l'esperança" a càrrec del Dr. Onofre Pons Sureda.

2.- "Dieta i alimentació" a càrrec del Dr. Antoni Obrador

3.- "Programa de detecció precoç del càncer de mama a Balears" amb la doctora Carmen Sánchez Contador.

4.- " Prevenció del càncer de pell" a càrrec de la Dra. Isabel Masgrau.

5.- "Càncer: vida i esperança" amb el doctor Javier Cortès Bordoy

Imatge d'un dels sopars anuals en benefici de la lluita contra el càncer

Hi ha qualque manera de contactar amb l'Associació per demanar informació o ajuda?

Sí, ho poden fer personalment a mi o als membres de la Junta Local de Maria i també hi ha un telèfon per demanar informació que és el 900 100 036.

I la Junta Local, a més del sopar per recaptar fons per la investigació i les xerrades sobre el tema, què més feis?

Un dels problemes que hi ha amb aquesta malaltia és que els afectats, malalt i familiars, no saben on acudir per demanar ajuda i moltes vegades ho duen d'amagat i no en volen xerrar ni que la gent ho sàpiga que tenen càncer i nosaltres els oferim el servei d'ajuda psicològica. Si qualque afectat ho vol nosaltres el posam en contacte amb l'equip d'ajuda psicològica, però la gent és reàcia a demanar ajuda i per poder tenir aquest servei l'ha de demanar personalment la persona

Moment de la xerradeta, aquesta vegada a cas padrí Toni

El malalt l'ha de demanar?

No, quan parlam d'afectats tant ens referim al malalt com als familiars més propers i per demanar aquesta ajuda psicològica l'ha de demanar l'afectat personalment, no ho pot fer una persona de la junta o un amic per ell, ha d'esser l'afectat directament.

Tots aquests serveis els oferiu des de la Junta de Maria?

Bé, d'aquests serveis la Junta Local el que sol fer és de pont i posar en contacte els afectats amb el servei adequat. També hem fet 5 xerrades relacionades amb el càncer i solen ser unes xerrades amb un llenguatge molt planer i molt interessants.

Assistens a la conferència "Dieta i alimentació"

Vols dir qualque cosa més per acabar aquesta xerrada?

Que estam oberts a tothom i si qualqú necessita ajuda que no dubti a posar-se en contacte amb nosaltres.

Magí Ferriol, Antoni Fiol i Miquel Morey

BULLIT DE NOTÍCIES

NOTÍCIES DE LA PENYA BARCELONISTA

La Penya Barcelonista de Maria ens fa arribar unes quantes notícies referides a activitats que duu a terme. Així ens fa saber noves de la III Trobada de Penyes Barcelonistes que ja s'haurà celebrat a Sa Pobla el passat 28 de Febrer al poliesportiu municipal. També se'ns informa que amb motiu de la inauguració del local de la Coordinadora de Penyes de les Illes Balears, al local de la 3ª edat, s'espera la possible vinguda del president del club, Joan Laporta, cosa que podeu veure a les diferents fotografies que acompanyen aquesta notícia a una altra banda de la revista. Igualment informen que per al proper 11 de Febrer tenen revist realitzar el tradicional Torneig de truc per parelles que enguany se celebrarà al Restaurant Cas Metge Monjo. El Campionat començarà a les 15,30 hores. La quota d'inscripció per als socis és de 10 euros per als socis i 20 euros per als no socis.

LA POBLACIÓ DE MARIA I EL SEU ORIGEN

Segons dades de l'Instituto Nacional de Estadística, a Maria, tenim una població amb un origen geogràfic molt divers. El Diario de Mallorca publicava el passat 19 de gener una taula amb totes les poblacions de les Illes Balears i l'origen dels seus residents segons dades de l'INE. Les xifres referides al nostre poble marquen un total de població censada de 2.118 persones, de les quals 360 són de nacionalitat no espanyola. D'a queso, d'europeus n'hi ha censats 63. Per nacionalitats les xifres són les següents: 44 alemanys, 5 francesos, 4 britànics, 4 d'altres països de la UE, 1 romanès, 114 marroquins, 2 d'altres països africans, 4 argentins, 2 bolivians, 2 colombians, 156 equatorians i 2 asiàtics. Com es pot observar els equatorians van primers en el rànquing oficial, tot i que se sap que les xifres reals van més enllà d'aquests números oficials. On són les polítiques municipals que s'enfrontin a aquesta realitat i procurin una integració d'aquesta població nouvinguda. Si no es fa res, la seva integració no serà possible.

INAUGURAT EL CASAL DE CA SES MONGES

El passat dissabte dia 14 de gener hi va haver la inauguració de Ca ses Monges. Després d'uns anys d'obres i amb quatre batles per enmig, a la fi es procedí a la inauguració del nou Casal Cultural de Maria. Aquest espai que ha de ser el cau de les activitats culturals que es facin al poble i puguin tenir cabuda a les diferents sales amb què compta el Casal, així com a servir d'espai de reunió i feina per diferents entitats de Maria va veure com l'acte d'inauguració va esdevenir un desembarcament d'alts càrrecs d'UM que se'n dugueren el protagonisme de l'acte. Així la vice-presidenta d'UM, Dolça Mulet i el

Conseller de Cooperació Miquel Riera, foren els dos assistents més il·lustres de la vetlada. Els parlaments anaren a càrrec de Jaume Mestre, durant la legislatura del qual s'inicià l'operació perquè avui Maria compti amb el nou Casal, l'actual batle Antoni Mulet i el regidor i ex-batle, Guillem Ferriol. Jaume Mestre agraí a tota la gent que havia fet possible la fita, especialment al poble que maria que amb les seves aportacions va creure en el projecte. L'acte s'acabà amb una actuació de la Coral Juvenil del Cor del Teatre Principal de Palma.

TORRADA I CANÇONS AMB L'ASSOCIACIÓ DE MÚSICA DE MARIA

Amb una falta de coordinació absoluta per part de l'Ajuntament, a l'hora de programar activitats, i al mateix moment en què s'inaugurava Ca ses Monges, a la Plaça del Mercat tenia lloc una mostra musical dels alumnes de l'Escola de Música de Maria. Els nins i nines de l'Escola demostraren sobre una petita tarima de fusta les seves habilitats musicals davant de pares, padrins i amics que es reuniren al voltant d'un fogueró, just enmig de la plaça.

BULLIT DE NOTÍCIES

Després de la part d'exhibició, va començar la torrada i les cançons començaren a sortir tant de veus ben tendres, com de veus ja ben granades que volgueren mostrar les seves habilitats. Una bona colla de ximbombes de diferents mides i fetes amb material ben divers sonaren a mans de petits i grans. Hi va haver qualque jovenet que no desentonà gens ni mica a l'hora d'improvisar qualque glosa cantada o de seguir la tornada que qualque gran els deia davant davant.

EXCURSIÓ AL CONSERVATORI I A CURA

El passat dia 12 de gener tos els alumnes d'educació primària, juntament amb els mestres, es desplaçaren a l'Auditòrium del Conservatori de Palma per inaugurar l'any Mozart, (250 anys del seu naixement) i assistiren a la representació d'una òpera seva, traduïda al català, "La flauta màgica" que agradà molt a tots. Acabada aquesta representació es desplaçaren fins a Cura, en un dia d'una climatologia excel·lent, per tal de visitar el monestir, els paisatges que d'allà dalt es columbren i també la cova on Ramon Llull es retirava a resar i meditar.

LA MORT DE MIQUEL RIERA MOLT SENTIDA A MARIA

En un altre racó d'aquesta secció ens feim ressò de la presència de Miquel Riera a la inauguració del Casal de Ca ses Monges, en qualitat de Conseller de Cooperació del Consell de Mallorca. Uns dies després, la notícia ens impactà de manera directa. L'apotecari, ex-batle de Manacor a la passada legislatura i unit a Maria, pel seu matrimoni amb una marianda, na Isabel Garau, i perquè de fet era un veïnat més del nostre poble, encara que només fos en caps de setmana o a l'estiu, morí de manera sobtada el passat dimarts dia 24. La seva mort ocupà les portades de tots els diferents mitjans de comunicació mallorquins i el seu funeral es convertí en una demostració de la popularitat del polític manacorí. Des de les pàgines de la revista voldríem fer arribar el nostre condol a tots els seus familiars i amics. Descansa en pau, Miquel.

RECOLLIDA SELECTIVA DE FEMS

Ja hi ha massa veus que parlen de falta de coordinació dins de l'Ajuntament de Maria i de massa improvisacions que van en perjudici dels veïnats. Això passà per exemple amb la recollida selectiva de paper, vidre i plàstics anunciada a bombo i plateret i que ha resultat un "fiasco" de primera. Segons els papers que s'enviaren a totes les cases, la recollida havia de començar el passat divendres dia 13 de gener, a domicili, seguint les instruccions donades. A l'hora de la veritat cap camió aparegué per recollir papers, vidres o envasos i la gent hagué de tornar entrar el material a ca seva. Fins i tot algun veïnat estranyat pel fet que no passava el camió, telefonà a l'Ajuntament i allà algú els informà que tranquils, que el camió ja es passejava pel poble i que més prest o més tard apareixeria.

A l'hora de la veritat, de camió, res de res i de recollida selectiva, tampoc. Sembla que l'Ajuntament passà l'arada davant el bou i que el contracte amb l'empresa que havia de fer la feina encara no estava tancat amb la Mancomunitat que és l'organisme encarregat de gestionar el servei.

Esperem, per al bé del poble, que la coordinació entre els diferents encarregats i serveis del poble millori, ja que la sensació de cert caos, comença a circular entre la gent.

LES OBRES AL CAMÍ CREUER AVANCEN

Les obres del camí creuer avancen a bon ritme i suposam que prest es podrà inaugurar l'enllaç. En la imatge que agafàrem la setmana passada hi podeu veure l'excavadora i un camió i pareix que l'amo en Pere de Sa Grava, amb el seu carro, vol ajudar a acabar la feina començada.

DEMOGRAFIA

ENS HAN DEIXAT:

Maria Mestre Font va morir el passat dia 3 de gener a l'edat de 76 anys. Vivia al carrer de Sa Tanca, número 16.

Francisca Maria Ribas Ginard ens deixà el passat dia 16 de gener a l'edat de 84 anys. Vivia al carrer Costa i Llobera, número 22.

Que descansin en pau

BENVINGUTS:

Najwa El Hammouchi Iharrouten va néixer el passat dia 28 de desembre. És filla de Mohammadi El Hammouchi i Naima Iharrouten.

Enhorabona als pares i demés família

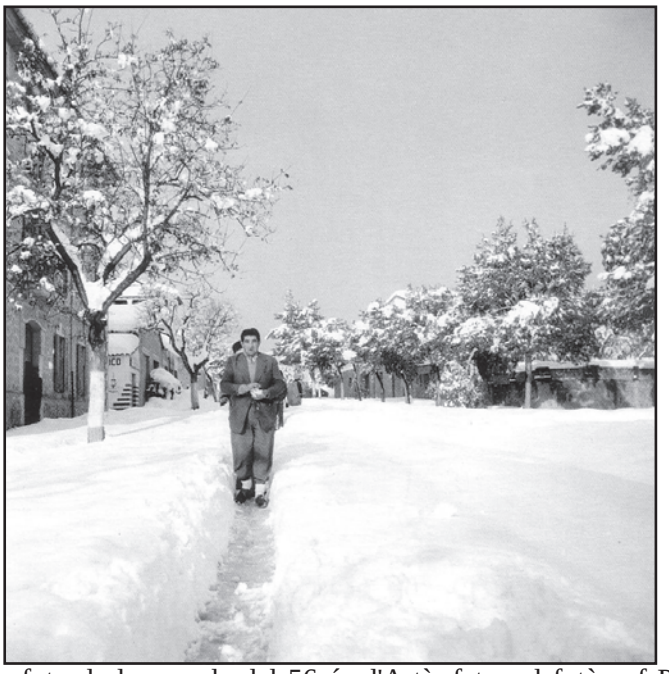

Aquesta foto de la nevada del 56 és d'Artà, feta pel fotògraf Pere Sanxo d'aquella localitat. Això és el carrer de Ciutat, a l'entrada del poble i es pot apreciar perfectament el gruix de la neu i els caminets que havien de fer per desplaçar-se.

TELÈFONS D'INTERÈS:

AJUNTAMENT		971525002
	(Fax)	971525194
	Policia Local	971100112
BIBLIOTECA		971525688
UNITAT SANITÀRIA (cita prèvia)		971525463
APOTECARIA		971525020
OFICINA DE CORREUS		971858061
ESCOLA DE DALT (telèfon i fax)		971525083
ESCOLA DE BAIX		971525252
LOCAL TERCERA EDAT		971525564
POLIESPORTIU MUNICIPAL		971525457
PARRÒQUIA		971525033
GESA: AVARIES		902534902
SOREA,	Servei d'aigua	971644004
	Avaries	971644006
EMERGÈNCIES		112
BOMBERS		085
HOSPITAL MANACOR	Informació	971847000
	Urgències	971847060
	Cita Prèvia	971847100
AMBULATORI D'INCA		971502850
URGÈNCIES A TOTA L'ILLA		061
SON DURETA (Centraleta)		971175000
AMBULÀNCIES S.S. (Inca)		971502850
AMBULÀNCIES		971200362
RECAPTACIÓ TRIBUTS CAIB (Inca)		971505901
ADMINISTRACIÓ D'HISENDA (Inca)		971505150
MANCOMUNITAT DES PLA		971830441

PUNT D'ATENCIÓ CONTINUADA DE SINEU:
Polígon de Sineu

- Per demanar hora al servei de Pediatria i Comare heu de cridar de 8 a 14 hores al **971855043**
- Per urgències, a partir de les 15 hores heu de cridar al **971520203**

HORARIS:

AJUNTAMENT:
de 8'30 a 15 hores.
APOTECARIA:
Matí: 9 a 13 hores.
Horabaixa: 16'30 a 20'30 hores.
UNITAT SANITÀRIA:
de 9 a 15 hores.
BIBLIOTECA:
Dilluns a divendres:
de 10 a 12 hores
LÍNIA INCA-MANACOR:
Cap a Manacor: 12'30 i 19'55 hores.
Cap a Inca: 9'40 i 18'50 hores
LÍNIA MARIA-HOSPITAL-MANACOR:
(De dilluns a divendres)
Sortides Maria: 7'55, 10'30 i 14'45 hores
Sortides Manacor: 11'05, 13'35 i 18 hores

El temps

MES DE DESEMBRE

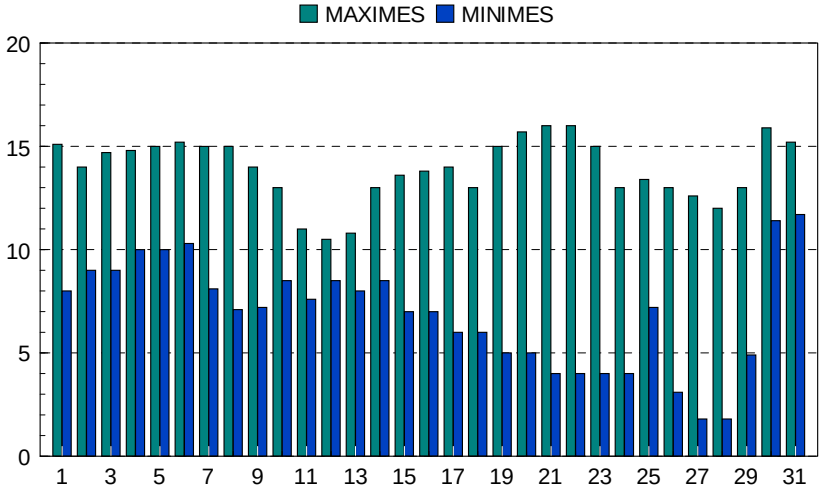

PLUVIOMETRIA

Dia . 1 ..... 7 l.
Dia . 9 ..... 4,7 l.
Dia 12 ..... 30 l.
Dia 28 ..... 10 l.

TOTAL: 51,7 LITRES

Temperatura Màxima
16º C (Dia 22)
Temperatura Mínima
1,8º C (Dia 28)
Temperatura Mitjana
10,4º C
Mitjana Màximes
13,9º C
Mitjana Mínimes
6,9º C

LA POESIA DE L'AMO EN LLORENÇ

QUAN FACEU VIATGES

Quan faceu alguns viatges
per altres parts d'aquest món
veureu com viuen i són
les gents d'altres paratges.
Gaudireu de nous paisatges
i, si fos abans de l'estiu,
veuríeu aus que fan el niu...
Però trobareu a tothora
qualcú que gemega i plora
i qualcun altre que canta i riu.

"la Caixa"
OFICINA DE MARIA DE LA SALUT

BUS-TREN, DE DILLUNS A DIVENDRES

Maria	Sineu	Inca	Palma	Palma	Inca	Sineu	Maria
06:25	06:41	06:55	07:29	06:21	06:56	07:09	07:35
07:35	07:52	08:06	08:40	07:20	07:55	08:08	08:40
08:40	08:57	09:11	09:45	08:25	09:00	09:13	09:40
09:40	09:57	10:11	10:45	09:25	10:00	10:13	
	10:57	11:11	11:45	10:25	11:00	11:13	
	11:57	12:11	12:45	11:25	12:00	12:13	
	12:57	13:11	13:45	12:25	13:00	13:13	13:40
13:40	13:57	14:11	14:45	13:25	14:00	14:13	14:40
14:40	14:57	15:11	15:45	14:25	15:00	15:13	15:40
15:40	15:57	16:11	16:45	15:25	16:00	16:13	16:40
16:40	16:57	17:11	17:45	16:25	17:00	17:13	
	17:57	18:11	18:45	17:25	18:00	18:13	
	18:57	19:11	19:45	18:25	19:00	19:13	19:40
19:40	19:57	20:11	20:45	19:25	20:00	20:13	20:40
20:40	20:57	21:11	21:45	20:25	21:00	21:13	21:30
	22:01	22:15	22:49	22:00	22:35	22:48	

BUS-TREN, DISSABTES, DIUMENGES I FESTIUS

Maria	Sineu	Inca	Palma	Palma	Inca	Sineu	Maria
	07:03	07:17	07:56	06:45	07:25	07:38	08:20
08:00	08:18	08:32	09:11	08:00	08:40	08:53	
09:15	09:33	09:47	10:26	09:15	09:55	10:08	10:20
	10:48	11:02	11:41	10:30	11:10	11:23	
	12:03	12:17	12:56	11:45	12:25	12:38	
	13:18	13:32	14:11	13:00	13:40	13:53	
	14:33	14:47	15:26	14:15	14:55	15:08	
15:30	15:48	16:02	16:41	15:30	16:10	16:23	16:35
	17:03	17:17	17:56	16:45	17:25	17:38	
18:00	18:18	18:32	19:11	18:00	18:40	18:53	19:05
	19:33	19:47	20:26	19:15	19:55	20:08	
	20:48	21:02	21:41	20:30	21:10	21:23	
	22:03	22:17	22:56	22:00	22:40	22:53	

LÍNIA IB-14 CAN PICAFORT-MARIA-PALMA:

Can Pic	Sta Marg	Maria	Palma	Plama	Maria	Sta Marg	Can Pic
	07:15	07:30	08:35	09:00	10:05	10:15	10:30
10:45	11:00	11:10	12:15	13:15	14:20	14:30	
	14:50	15:00	16:05	16:30	17:35	17:45	17:55
18:00	18:20	18:30	19:35	19:45	20:50	21:00	21:15
Dissabtes, diumenges i festius:							
	07:15	07:30	08:35	09:00	10:05	10:15	10:30
14:30	14:50	15:00	16:05	19:45	20:50	21:00	21:15

Veritats com un temple

Lluc MATAS

Només té enveja el qui es vol autodestruir, només és dolent el qui ha triat el camí de fer mal i només és mentider l'aprofitat de l'engany per a fotre els altres; i aquestes tres ciències sols serveixen per a embrutir ambients amb el desengany i la frustració. És perquè qui ho cerca ho troba. Tant és així que la configuració de la manera de veure el món depèn dels factors que un tria per experiència i per voluntat.

De tot hi ha al món nostre de Déu, però valdria més que el xerrar malament de tothom per costum, hàbit i enveja es diluís dins el llot i desaparegués. Tothom ha de menester la seva intimitat i no té perquè confessar-la als cafès o altres bandes, perquè la relació social té més dimensions que les dels cafès. No hi ha cap taverner que sàpiga cap veritat, ni un ni cap. Només saben el que pregunten o confessen i el que escolten.

Les relacions socials volen àmbits desinteressats i neutres on un pot desenvolupar-se amb el màxim de llibertat possible, perquè a ningú li interessa el que un pensa fa o diu, i és que el que diu interessa massa. No s'ha de fer tant els comptes als altres, simplement perquè un ha de viure i els altres l'han de deixar viure; i si un vol bufar més que l'altre que bufi que ell tot solet prest o tard s'estamparà a la paret i se n'adonarà del temps perdut darrera quimeres que no valen l'aixecar d'en terra.

Donar impotència al que no en té fa molt de mal al poble, intentar, com la televisió, espantar la gent amb les pròpies pors o amb pors simulades és anar contra el principi essencial de l'individu que és el gaudir de la llibertat necessària sense opressions, mentides ni pors.

La vida social a Maria ha de ser més solidària, fresca i vital i sols pot aconseguir-se si un cada dia intenta fer un amic nou sigui del partit que sigui o del color antagònic. Molt de mal a la convivència fa ressuscitar passats i cercar culpes. El camí és alçar la vista, sense rancor ni enveja i caminar. Caminar tant com sigui possible mirant un horitzó que es pot abastar amb la mà.

Les troles, el xafardeigs i el supòsits són cosa de tarats, i les tares que les guardi qui les tengui, o millor dit que tothom guardi la que té i que millori si és possible.

FOTOS ANTIGUES

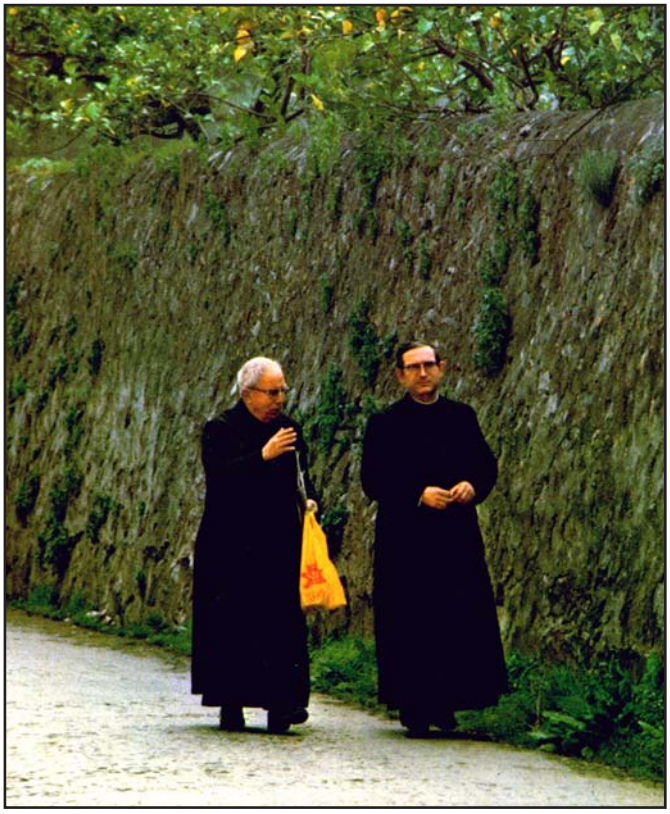

Ja sabem qui és el capellà que es passeja a l'esquerra de de Don Miquel Estades Lladó. Ell és Don Miquel Genovart Genovart, que ja està jubilat i actualment viu a Esporles.

Gràcies per la vostra ajuda.

Es cafè

Plaça des Pou, 17
Tfn: 971525671
07519 - Maria de la Salut
Dilluns Tancat

Tapes, paelles i menjars per encàrrec

IMMOBILIÀRIC
LLUC MATAS

"Venga a descubrir un paraíso"
Kommen sie, linden sie Ihr paradis

Plaça des Pou, 17
07519 Maria de la Salut (Mallorca)

Tel. 971 52 50 70
Fax 971 52 57 73
Mòbil 679 90 57 94

COMIAT A FRANCISCA MARIA RIBAS

"Ningú vol que una persona estimada es mori però la manera com la meva padrina se n'ha anat no ha estat una tragèdia. Ha viscut 84 anys amb salut i ha fugit sense sofrir; una mort en pau. Que no s'allargui l'agonia i la malaltia és un alè tant per a ella com per a nosaltres, la seva família.

Una vegada vaig sentir que totes les persones viuen en el mateix lloc, dins el cor de qui les ha conegudes i estimades. Els meus cosins Joan Francesc i Victòria, el meu germà Martí i jo, Joan Miquel, ens en recordarem sempre de les passejades amb el carro i el mul fins a Banderola, de les cançons que cantàvem, de la nostra cussa *Perla* i de tantes altres coses que hi eren i ja no hi són però que cada vegada que ens vénen al cap serveixen perquè l'absència de la meva padrina sigui més bona de dur.

Hem tengut la sort de caminar junts fins una edat tan avançada, de compartir molt amb ella. Haver tengut la infantesa que vaig tenir, unida a la seva vellesa, és un privilegi i per això em sent ple, orgullós i molt agraït".

Joan Miquel Gual Bergas

RESUM DE LA PLUVIOSITAT DE L'ANY 2005

gener	28	juliol	0,2
febrer	88	agost	36,1
març	45,7	setembre	116,9
abril	18,2	octubre	47,2
maig	4,6	novembre	47,2
juny	4,6	desembre	51,7
		TOTAL	**488,4**

El passat dia 24 de gener, el "New York Times" titulat "Army Troglodytes in Spain" en el qual fa referència a la situació que es viu a l'estat espanyol amb els militars espanyols i la democracia. És una visió externa de l'estat , que hem cregut convenient reproduir-ne la traducció

Un principi bàsic de la democràcia és que l'exèrcit no desafia públicament la legitimitat del govern electe ni diu que les seves tropes marxaran cap a la capital per capgirar les decisions del Parlament. Però això és el que ha succeït dues vegades aquest mes a Espanya, i la història del segle XX d'aquest país ens obliga a prendre'ns seriosament aquestes amenaces, fins i tot en el supòsit que semblin poc probables les actuacions d'insubordinació que llurs paraules anuncien. La resposta del govern de centre-esquerra del President, José Luís Rodríguez Zapatero, ha estat a bastament ferma, inclòs el cessament i arrest d'un dels qui han perpetrat aqueixes accions, un general veterà de l'exèrcit. Lamentablement, el partit de centre-dreta, el Partit Popular, el principal grup de l'oposició, sembla més interessat a fabricar excuses per a aquests oficials que a defensar l'ordre democràtic en el qual tenen un paper vital. El ràpid i suau canvi envers la democràcia moderna després de la mort de Francisco Franco el 1975 va fer fàcil oblidar els horrors de la guerra civil i la brutal dictadura que els precediren. Aquests malsons començaren quan els oficials de l'ala dreta de l'exèrcit es rebel·laren contra un govern d'esquerres al qual consideraven il·legítim i amb massa miraments envers les regions separatistes.

La societat espanyola, els polítics espanyols i -majoritàriament- els militars espanyols han recorregut un llarg camí des de llavors, moderant els seus punts de vista i aprofundint el seu compromís amb l'estira i arronsa de la democràcia. Però el PP té difícil de superar la seva derrota electoral de fa dos anys, pocs dies després dels atemptats terroristes dels trens de Madrid. No han acceptat mai realment la legitimitat democràtica d'aquella votació. Ha arribat el moment que el PP miri cap endavant. La democràcia espanyola realment necessita i mereix un vigorós recolzament bipartidista.

ANAR L'ULL AL BOU AMB L'ELA *XXX*

DEDICATÒRIA

El fet de posar el nom als ninets a Burundi és força curiós. Molts d'ells fan referència a l'ambient favorable o advers que viu la família en el moment del naixement, com per exemple **"Visc-en-l'odi".**

O bé posen de manifest quelcom circumstancial que enrevolta el naixement, com **"Nascut-en-el-camí".**

Mossèn **Miquel Parets** ens ho explica d'allò més bé en contar-nos el perquè una mare li va posar al seu fill per nom **"Un-de-sol-no-serveix-de-res".**

La mare ens diu:

"Li vaig posar aquest nom al meu fillet perquè tots els seus germanets més grans se m'anaven morint i em quedava sense ningú.

I nosaltres envellíem. Vostè ja sap que els homes no envelleixen tan rebent. Jo em sentia sola i quan va néixer el meu **"Un-de-sol-no-serveix-de-res",** era un voler que **Déu** veiés la meva pobresa i em donàs almanco un altre fillet.

En donar-li el pit a ell, era dir-li a **Déu**: "Tingues compassió de mi, no te l'emportis, guarda'l de tot mal, perquè ja veus que la meva sogra i el meu veïnat comencen a pensar que tu m'has castigat, que jo tenc la culpa oh **Déu**!, tu que eres Pare i Mare, escolta'm".

I el bon **Déu** em va escoltar. Així el meu fillet va ser el seu nom i em va aconseguir un germanet. Va ser el seu nom per a ell i ho va ser per a mi. Perquè un solet no pot ni jugar, se sent molt soliu.

I ho va ser per a mi perquè em vaig sentir beneïda per Déu i millor compresa per tota la meva família.

DAIXO-DAIXO AMB NA CATY PER BURUNDI "DOS CONTES DESUETS"

Seguint el nostre trescar per terres burundeses de la mà de l'etxerevida **Caty Salom y Parets**, recordarem les paraules que tan guapa mallorquina deia tot evocant el seu viatge pel cor de l'Àfrica.

"Entre els balladors indígenes hi trobam "**Els Kiros",** un grup de joves d'acció catòlica. Un d'ells va tocant i els altres l'han d'anar seguint. L'edat que comencen a ballar és molt prompte. No els ensenya ningú, ells ho duen dins la sang.

El **rikembe** és un instrument típic del país. Està fet amb una carabassa.

Les dones, en els peus, hi duen unes xapes de refresc aplanades, i així, quan caminen, els fa renou i elles poden ballar"

Com molt bé ens diu na **Caty** el ball és quelcom innat en els burundesos, doncs a l'igual que en la resta de països africans, la dansa és un excel·lent mitjà

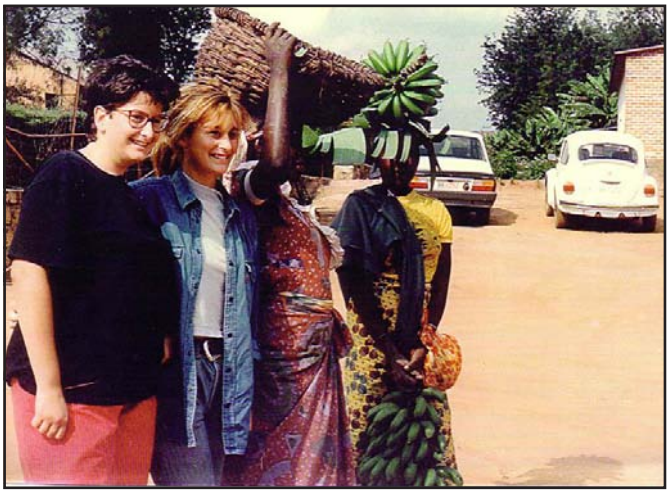

d'expressió que reflecteix nombrosos sentiments: emoció, tristesa, així com transmet les tradicions més ancestrals dels seus avantpassats.

Fins i tot la mort es troba present en la dansa com una cosa que forma part de la pròpia vida.

De fet molts de balls estan inspirats en vells contes africans que fan referència a la mort i que des de l'antigor es van transmetent oralment de pares a fills.

Contes que són força desuets, plens d'imaginació però que atresoren una remelsada de saviesa dignesde ser escoltats i, amb aquest cas, llegits amb atenció.

I per mostra del que dic a continuació els deixaré amb dos contes ben galanxons. El primer es titula "**L'origen de la mort**" i el segon "**La calavera i l'estranger**".

"L'ORIGEN DE LA MORT"

Al principi de tot, no existia la mort. **Déu** vivia en la terra amb totes les coses, les persones i els animals.

Un dia **Déu** va cridar el sol i li va demanar que anàs fins a la seva plantació de bananes a portar-li algunes fruites madures, però que no en menjàs cap.

El sol se'n va anar i va fer el que demanà **Déu**.

Quan va tornar, **Déu** li preguntà:

- No n'has menjat cap?
- No n'he menjat cap, **Déu** – respongué el sol.

I **Déu** li va dir:

- Així idò cava una fossana i posa't dins. Si no has dit mentida sortiràs.

El sol s'hi va posar dins la fossa, però abans, **Déu,** va tornar a preguntar-li:

- A quina hora vols aixecar-te demà?

El sol li va dir que al dematí molt prest.

I així va succeir. Al dia següent, de matinet, el

sol es va aixecar i va marxar.

Uns dies més tard, **Déu** va cridar la lluna i li va fer el mateix encàrrec, amb idèntiques recomanacions. La lluna va anar a la plantació i portà a **Déu** totes les bananes que trobà.

De tornada li va jurar que no n'havia menjat cap.

Aleshores **Déu** li va dir que es posàs en la fossana i que digués quan volia aixecar-se al dia següent.

Però la lluna, que és una mica mandrosa, va respondre que li agradaria dormir durant tot el dia i llevar-se solament a l'horabaixa.

Així a l'horabaixa del dia següent la lluna, que no havia estat mentidera, s'aixecà i se'n va anar.

Llavors **Déu** va cridar l'home i li va demanar que fes el mateix.

L'home va agafar el paner i se'n va anar a la plantació. Un cop allà començà a collir les bananes madures. Però no va tardar massa en sentir-hi curiositat i ganes de tastar-ne una.

Ho va fer i li va agradar.

- Què n'és de bona! – exclama l'home.
- En menjaré més!

En menjà una i una altra, fins atipar-se. I les que li van sobrar les va portar a **Déu**.

Quan **Déu** el va veure, li preguntà:

- No n'has menjat cap?

I l'home li va dir amb boca enganadora:

- No n'he tastat ni una sola.
- Estàs ben segur? – insistí **Déu**.
- Seguríssim! – tornà a mentir l'home

Aleshores **Déu** li va manar entrar en la fossana al pic que li preguntava quan li agradaria sortir al dia següent, a la qual cosa l'home trafollaire li contestà:

- Tant m'és, a qualsevol hora.

Però vet aquí, que al dia següent l'home no va sortir del seu forat. I no ho va fer ni pel matí, ni l'horabaixa ni a la nit.

Degut a la seva mala acció, i per la seva mentida, havia mort.

I és així que, des de llavors, l'home està comdemnat a morir i a ser enterrat en una fossa.

Mentre el sol s'aixeca cada dia al dematí ben prest

I la lluna, tota coqueta, ho fa dejorn horabaixa.

Fi.

"LA CALAVERA I L'ESTRANGER"

Això era i no era un home que un dia va sortir del seu poble per anar a visitar uns familiars d'un llogaret molt llunyà.

Després de moltes hores de trescar camins, va trobar un poblet i decidí parar per descansar durant uns minuts i, suara reprendre la marxa.

Però heus ací que a l'entrada del poble l'home va veure una calavera. Estranyat, es va parar enfront seu, i mirant-la fixament, exclamà:

- Una calavera!

Llavors escolta tot sorprès com el crani li deia:

- Estic així per la meva boca.

L'estranger, astorat, es fregà els ulls per assegurar-se que no era un somni.

- Una calavera que parla! – tornà a dir en forma exclamatòria.

Al pic que el crani va repetir:

- Estic així per la meva boca.

Davant aquella nova afirmació, l'home no va esperar més, i se'n va anar cap al poble on entrà indignat i vociferant:

- Quina classe de poble és aquest que té calaveres que parlen?

En escoltar-lo, els veïns del poble van començar a sortir de les seves cases sobresaltats pel trull escandalós del foraster.

- Què passa bon home? – Li preguntaren els veïns.

A la qual cosa ell contestà iradament:

- Quina classe de poble és el vostre que té calaveres que parlen com persones normals?

El rei del llogaret, alertat com tots els demés pels crits del desconegut, sortí també de ca seva.

- Què està passant? – pregunta als seus súbdits.

- No ho sabem, majestat. Aquest estranger diu que a l'entrada del nostre poble hi ha calaveres que parlen com les persones normals.

- Idò bé, - digué el rei – porteu l'estranger a l'entrada del poble. Si hi ha tan sols un crani que parli li perdonau la vida i el deixau marxar tranquil·lament. Però si no n'hi ha cap, matau-lo.

Malgrat la sentència del rei, el visitant segur com estava del que havia vist i escoltat, va acceptar.

- És clar, anem-hi tots i ho veureu vosaltres mateixos!

Els veïns van agafar el foraster i se'n van anar a l'entrada del poble on, efectivament, van trobar la calavera.

- Aquí està el crani! – exclamà el foraster en veure'l, mentre li demana:
- Calavera, explica'ls en aquesta gent el que m'has dit quan he passat per aquí.

Però la calavera no va dir res.

- Vinga, digues-li el que m'has explicat abans! – insistí l'home.

A la qual cosa la calavera va respondre amb el silenci més absolut.

El foraster insistí un i un altre cop, però la

calavera es mantingué callada.

Davant els fracassats intents de l'estranger per aconseguir fer parlar la calavera, els veïns li van recordar:

- Foraster, ja saps la sentència: el crani no parla, t'hem de matar.

Però vet aquí que, en el precís moment en què la gent del poble ja anaven a complir la sentència, la calavera va parlar dient

- Què et vaig dir quan vas passar per aquí? Estic així per la meva boca. Si tu haguessis mantingut la teva tancada, no et trobaries en aquesta situació ...

Fi.

I amb les paraules de la calavera xerraire donarem per finalitzada la mirada que sobre Burundi avui ens ha ocupat.

Miquel Jordan i Ronsan

CONTRA ZP

Sí senyor. És una delícia tenir ZP com a rival ideològic. Acostumats com estàvem a una dreta espanyola d'"*Ordeno y mando*", hereva directa de l'"*atado y bien atado*" franquista, o d'una esquerra que si fa no fa funcionava amb els mateixos esquemes -si voleu més lights-, (encara que no podem oblidar que del PSOE és la LOAPA i altres lleis de fons ideològic uniformitzador ben evident que han impedit que els pobles no castellans de l'estat espanyol tenguin els mateixos drets), trobar-se amb un president de govern espanyol que deixa parlar, que escolta, que intenta dur a la pràctica la més elemental llei de la democràcia, que és poder parlar de tot, sempre que es respectin les formes, és un oasi de tranquil·litat democràtica.

Els qui ens movem en l'independentisme democràtic i creim que no hi ha pobles superiors al altres ni amb més drets, no podíem accedir a la fase de la discussió parlamentària per posar en qüestionament el sistema legal espanyol, secularment desigual (i que per tant necesita una reforma a fons si es vol acostar a un estat de dret i igualitari), ja que el corró imposat per les forces espanyoles majoritàries ho impedien de manera sistemàtica. A la passada legislatura una dreta espanyola de cada vegada més escorada cap a l'extrema dreta, seguint el model i criteri imposat per Aznar, volgué impedir que el Parlament basc presentàs la seva proposta, aprovada per la majoria del seus representants, a les Corts espanyoles. En aquesta legislatura una proposta avalada pel Parlament català, amb una majoria absoluta (només el PP s'hi oposà), vol plantejar, vint-i-cinc anys després d'aprovada la Constitució i l'estat de les autonomies, una reforma del seu estatut que posi sobre la taula, de manera democràtica, molts de punts que es tancaren en fals fa un quart de segle. Aquesta dreta actual, descavalvada del poder de manera imprevista (cosa que no ha acabat de pair de cap de les maneres) i sota el mestratge de Mariano Rajoy, i amb la tutel·la del duo Acebes, Zaplana, lloctinents d'Aznar, ha accentuat (encara que sembli imposible), el discurs de la por al trencament de l'Espanya secular, per oposar-se a la petició del Parlament català. I aquí és on cal destacar, sense que això signifiqui renunciar a res, ni fer el passarell, el paper jugat per Zapatero. Des de posicionaments ideològics allunyats del PSOE, sobretot pel que fa al model d'estat i als drets dels pobles no castellans i a polítiques no precisament progressistes, crec, honestament que ZP ha estat, en aquesta legislatura, un bàlsam dins d'una guerra dialèctica bruta, dura, feta amb tota l'artilleria possible i usant tota classe de paranys i recursos demagògics. Amb sinceritat he de reconèixer que mai no m'hagués pensat que aguantàs tant. Amb un partit que no sempre l'ha avalat (encara tremol només de pensar que hauria passat si els Bono, Rodríguez Ibarra, el gallec Vázquez, etc. haguessin triomfat dins el socialisme espanyol), ha aguantat estoicament la barrumbada de la dreta (amb maniobres que fins i tot han fet surtir a rotlo alguns militars de la vella guàrdia i han atiat el foc atàvic i secular de l'anticatalanisme a bona part de l'estat) i ha avançat molt més que no ho havia fet cap altre polític de la història de l'esquerra espanyola en el poder. També sé (el meu entusiasme no em cega del tot), que per molt simpàtic i coherent que em pugui semblar, la línia de pensament que representa, ara per ara és a anys llum de representar un vertader canvi del model d'estat. La defensa aferrissada del concepte jurídic de nació aplicat en exclusiva a l'estat, entès com l'Espanya de sempre, "una e indivisible", que no tolera que tots els pobles són iguals, és una prova més que evident que la pretesa igualtat no va més enllà de bones paraules (i de majors recursos econòmics, val a dir-ho). I d'igualtats lingüístiques, ni parlar-ne. Però que voleu que us digui, a pesar del seu espanyolisme aferrat a privilegis cap a uns i a injustícies cap a uns altres (nosaltres), la veritat, fa goig barallar-se amb ZP. Com a mínim sembla que t'escolta. I, això sí, no t'amenaça amb la legió. Cosa que et deixa més tranquil; que a aquestes alçades, ja és qualque cosa!

Joan Gelabert i Mas

LES FESTES DE SANT ANTONI

El nostre poble celebrà un any més les festes de Sant Antoni. No ho fa amb la solemnitat ni amb la bulla com altres poblacions que tenen més tradició, però al manco no deixa de fer-ho ni trapassa la festa al cap de setmana com fan molts d'altres pobles per a goig dels ciutadans.

Aquí teniu dos moments de la festa. A la primera, cançons a l'escola a la vigília, i a la segona un moment de les beneïdes a la plaça.

EL PRESIDENT DEL BARÇA I ALTRES DIRECTIUS, A LA PENYA BLAUGRANA DE MARIA

El darrer cap de setmana del mes de gener, el Barça visità el camp del Mallorca i, aprofitant l'avinentesa, el president Laporta i alguns altres directius de l'entitat blaugrana visitaren la Penya Blaugrana de Maria de la Salut, abans d'inaugurar la de Can Picafort i de llavors assistir al sopar trobada de Penyes Barcelonistes de les Illes Balears a Sa Pobla.

Aquesta trobada estava organitzada pel la Coordinadora de Penyes Barcelonistes que presideix el nostre paisà Pere Jordà, que apareix a la foto superior, al costat del president Laporta durant la seva visita a Maria.

També acompanyaren al president, en Txiqui Beguiristain, Secretari Tècnic (a l'altra imatge devora en Jaume Marc Ferriol, que hi anà per fer les fotos), Antoni Rovira, directiu de l'Àrea Social, Penyes i i Món Associatiu, i el jugador de handbol, Xepkin.

A la darrera fotografia hi teniu la taula presidencial de la trobada a Sa Pobla, que fou portada del Diari de Balears, amb Pere Jordà, el batle de Sa Pobla, el president Laporta, el delegat del Govern, Ramon Socies, i Antoni Rovira.

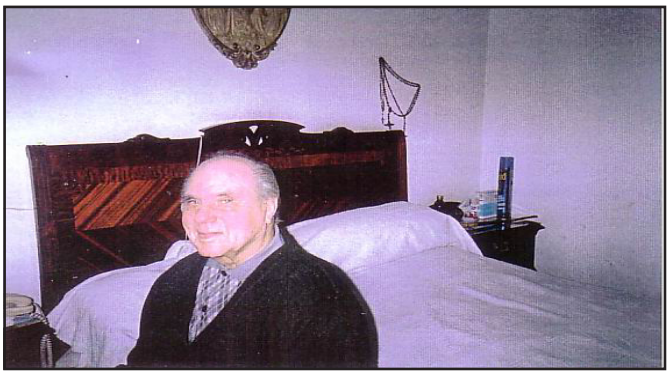

REBUTS DE L'ANY 2006

A la passada Assemblea de Fent Carrerany s'aprovà augmentar les quotes de socis i subscriptors per al present any amb el que ha augmentat el cost de la revista, un 4 per cent. Així les quotes queden de la següent manera:

Soci: 23,50 euros.(inclou la revista)
Soci familiar: 13,500 euros. (una revista per família)
Subscriptors: 20,50 euros.

Els qui teniu domiciliat els vostre pagament vos descomptaran aquestes quantitats dels vostres comptes o cartilles.

Els qui no el teniu domiciliat, amb aquesta revista o la del proper mes se us deixarà el rebut i el podreu abonar a la repartidora o fer l'ingrés corresponent a qualsevol oficina bancària de Maria als següents comptes corrents:

BANCA MARCH 0061-0102-73-0043100115
LA CAIXA 2100-0774-07-0200012126
SA NOSTRA 2051-0034-18-0099045915

És molt important que doneu exactament les dades de la persona de la qual tenim les dades perquè ens ha sortit problemes per no saber qui és exactament quin ha abonat la subscripció

Que la revista arribi a les vostres mans també depèn que l'economia funcioni bé. Moltes gràcies

ACTIVITATS 2005 ASSOCIACIÓ CULTURAL FENT CARRERANY

També a l'Assemblea General celebrada el passat dia 28 de gener es programaren les activitats que s'han de dur a terme durant l'any 2006. Aquí en tenim un resum. Així com es vagin desenvolupant us anirem informant detalladament de cada activitat.

A.- Revista mensual i Calendari 2007
B.- Excursions
1.- 19 de febrer: **Es Galileu (Son Massip, Escorca)**
2.- 19 de març: **Puig de Galatzó (Calvià, Puigpunyent, Estellencs)**
3.- 23 d'abril: **Puig de Bonany (Petra)**
4.- Maig: **Orquídees pel terme de Maria, en bicicleta.**
5.- 22 de maig: **Sa Talaia de la Victòria (Alcúdia)**
6.- 21 d'agost: **Torrent de Pareis (Escorca)**
7.- 23 d'octubre: **S'Estallella (Llucmajor)**
8.- 20 de novembre **Puig de Calicant (Sant Llorenç)**
C.- Apadrinament nins de Nicaragua, divendres, 6 d'octubre
D.- Loteria de Nadal
E.- Concurs de betlems
F.- Recull de fotografies antigues per a una publicació

LA PRIMERA EXCURSIÓ DE LA TEMPORADA

La primera excursió, la del proper d**ia 19 de febrer,** és pujar al Galileu des de la finca pública de Son Massip, pel camí que fa poc s'ha arreglat.

La partida serà a les 9 del matí, des de Sa Plaça, amb cotxes particulars i el dinar de pa i taleca. Pujarem i baixarem pel mateix camí.

Animau-vos que caminar és salut!

RENOVACIÓ DE LA JUNTA DIRECTIVA

En la mateixa assemblea també es renovà la Junta Directiva de la nostra Associació, en la qual assumí la presidència en Miquel Morey Mas, que ja havia tengut aquest càrrec en altres etapes:

JUNTA DIRECTIVA
President/a: Miquel Morey Mas
Vice-president/a: Antoni Fiol Morey
Secretari/a: Joan Gelabert Mas
Tresorer/a: Magí Ferriol Bauzà
Vocals:
Guillem Jordà Bauzà
Onofre Sureda Ribas
Antoni Horrach Roig
Antònia Maria Vicens
Margalida Mas Vicens